ב ס ״ ד

היכלו

פרשת **בשלח** תשפ״ד

גליון מס **106**

מיסודו של
מרן מוהר״ש זי״ע

בנשיאות מו״ר
הרה״צ ר׳ יצחק שמואל אהרן לעזער שליט״א

// מי רוֹצֶה לַחֲזֹר לַחשֶׁךְ?

בְּדֶרֶךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הַחוּצָה מִמִּצַר הַנֶּפֶשׁ הַמֵּעִיק, מְצַוֶּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ לְהַאֲרִיךְ אֶת הַדֶּרֶךְ עֲבוּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, "וְלֹא נָחָם אֱלֹקִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא", מְבָאֵר רַשִׁ״י "וְנֹחַ לָשׁוּב בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ לְמִצְרַיִם".

וְהַפִּלְיָאָה גְּדוֹלָה מְאֹד - הַמְּצָרִים מֵרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל כָּךְ, עַד שֶׁרַשִׁ״י מֵבִיא שֶׁפַּרְעֹה "הָיָה שׂוֹחֵט תִּינוֹקוֹת יִשְׂרָאֵל, וְהָיָה רוֹחֵץ בְּדָמָם וּמֵרֵר אֶת חַיֵּיהֶם", **אֵיךְ יָתֻכַן בִּכְלָל, אֲפִלּוּ מַחְשָׁבָה פּוֹרַחַת בְּעָלְמָא, שֶׁיִּרְצוּ לַחֲזֹר לְכָזֶה מָקוֹם מַחֲרִיד? וְעוֹד אֲחֵרֵי נִסִּים נִגְלִים כָּאֵלּוּ?**

הַתְּשׁוּבָה פְּשׁוּטָה וּצְרִיכָה לְהֻחְקַק בְּלִבֵּנוּ:

אָדָם יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר מְאֹד מִדְּבּוּרֵי הַצַּדִּיק, לִשְׁמֹעַ דֶּרֶךְ נִפְלָאָה אֵיךְ אֶפְשָׁר לִהְיוֹת דָּבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָּאן בָּזֶה הָעוֹלָם, אֵיךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שַׁיֶּכֶת אֵלָיו גַּם, אֵיךְ אֶפְשָׁר לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלֶהֱנוֹת מִזִּיו דְּבֵקוּת בַּשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה.

לְכְאוֹרָה אֵין מַצָּב שֶׁאָדָם כָּזֶה יִתְקָרֵר, חֲרֵי גְּאֻלָּה פְּרָטִית זוֹהֶרֶת אֵלָיו אֶל תּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ, הוּא רוֹאֶה אֵיךְ אֶפְשָׁר לָצֵאת מִכָּל מִינֵי חֹשֶׁךְ שֶׁיֵּשׁ בָּעוֹלָם, לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים בָּזֶה הָעוֹלָם, הַאִם אָדָם כָּזֶה יִרְצֶה לָשׁוּב מִצְּרֵימָה? לַחֲזֹר אֶל הַמָּקוֹם בּוֹ הַמּוֹחַ נָתוּן בְּמִצַּר, רָחוֹק מִגְּאֻלָּה וַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם בְּשִׂמְחָה?

לְמַרְבֵּה הַצַּעַר הַתְּשׁוּבָה הִיא כֵּן, עִם לֵיצָנוּת אַחַת הָאוֹר מִתְכַּסֶּה מֵעֵינֵינוּ.

// הַיָּד הַקְּטַנָּה

רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ מֵבִיא בְּשֵׁם הַבַּעַל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ״ן חֵלֶק א' סִימָן קלג): **"אוֹי וַאֲבוֹי, כִּי הָעוֹלָם מָלֵא מֵאוֹרוֹת וְסוֹדוֹת נִפְלָאִים וְנוֹרָאִים, וְהַיָּד הַקְּטַנָּה עוֹמֶדֶת לִפְנֵי הָעֵינַיִם, וּמְעַכֶּבֶת מִלִּרְאוֹת אוֹרוֹת גְּדוֹלִים".**

> "אוֹי וַאֲבוֹי, כִּי הָעוֹלָם מָלֵא מֵאוֹרוֹת וְסוֹדוֹת נִפְלָאִים וְנוֹרָאִים, וְהַיָּד הַקְּטַנָּה עוֹמֶדֶת לִפְנֵי הָעֵינַיִם, וּמְעַכֶּבֶת מִלִּרְאוֹת אוֹרוֹת גְּדוֹלִים"

בְּפַשְׁטוּת נִפְלָאָה בְּאֹר מוֹהֲרָא״שׁ: הַיָּד הַקְּטַנָּה הַזֹּאת, הִיא כַּאֲשֶׁר בָּא לֵץ וּמֵנִיף עִם הַיָּד בְּדֶרֶךְ בְּטוּל וְזִלְזוּל, הִנֵּה הִתְעוֹרֵר אֶחָד לִלְמֹד בְּדֶרֶךְ הַלִּמּוּד שֶׁל רַבֵּנוּ זַ״ל, לְקַשֵּׁר אֶת עַצְמוֹ לַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּשִׁעוּרִין כִּסְדָרָן כָּל יוֹם, כְּפִי כֹּחוֹ, וּפִיו הֵחֵל בְּדִבּוּרִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בַּדֶּרֶךְ לְחַיֵּי גַּו עֵדֶן בָּזֶה הָעוֹלָם, וְהִנֵּה בָּא אֶחָד, עִם תְּנוּעַת בְּטוּל בְּיָדוֹ: "אֶה, זֶה לֹא נִקְרָא לִמּוּד, זֶה לֹא נִקְרָא בֶּאֱמֶת עֲבוֹדַת הַשֵּׁם" וְהֶחְשִׁיךְ אֶת הָאוֹר הַמַּמְלֵא אֶת הָעוֹלָם...

אִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ עוֹבְרִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, וּפוֹגְשִׁים אֶת אוֹתָם שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים עֲלֵיהֶם (עֲבוֹדָה זָרָה יט ע"א): "וּבְמוֹשֵׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב - שֶׁלֹּא יָשַׁב בְּמוֹשַׁב אַנְשֵׁי פְּלִשְׁתִּים, מִפְּנֵי שֶׁלָּצָנִים הָיוּ", **אַף אֲחֵרֵי נִסִּים וְנִפְלָאוֹת כָּאֵלּוּ, גִּלּוּי אֱלוֹקוּת שֶׁגִּלָּה מֹשֶׁה רַבֵּנוּ הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, כֹּחַ הַלֵּיצָנוּת הָיָה מַחֲלִישׁ זֹאת, כָּל כָּךְ קָשֶׁה הִיא הַלֵּיצָנוּת שֶׁהָיוּ יְכוֹלִים לִבְחֹר אָז בְּדֶרֶךְ שֶׁנּוֹחַ לָשׁוּב בָּהּ לְמִצְרַיִם, לַחֹשֶׁךְ וְהַמַּצָּר!**

// לֹא יוֹבִיל אוֹתְךָ לְטוֹב

כַּמָּה צָרִיךְ לְהִזָּהֵר וּלְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּזְכֶּה לָלֶכֶת בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוּת וְהַפְּשִׁיטוּת, לִבְרֹחַ כְּמוֹ מֵאֵשׁ מִלֵּיצָנוּת, וַאֲנָשִׁים שֶׁבְּכוֹתָם לְזַלְזֵל וּלְכַבּוֹת אֶת הָאוֹרוֹת שֶׁהַצַּדִּיקִים מְגַלִּים בְּפָנֵינוּ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים "תְּחִלַּת עֲבֵרָה הִרְהוּר הַלֵּב, שְׁנִיָּה לָהּ לֵיצָנוּת", אִם רוֹאֶה הִנֵּה אֶחָד שֶׁמִּסְגֵּל לְהַחְלִישׁ אוֹתְךָ וּלְבַטֵּל אֶת לִמּוּדֵי הַצַּדִּיקִים שֶׁמְּאִירִים לְךָ אֶת הַחַיִּים, **דַּע לְךָ שֶׁהָאָדָם הַזֶּה רָחוֹק מִלִּהְיוֹת בַּעַל מוֹחַ נָקִי וְכָשֵׁר, הִתְחַבְּרוּת אֵלָיו וְלִהְיוֹת מֻשְׁפָּע מִמֶּנּוּ לֹא יוֹבִיל אוֹתְךָ לְטוֹב.**

שֶׁנִּזְכֶּה לְקַבֵּל דִּבְרֵי הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, עֲצוֹתָיו הַנְּעִימוֹת וְהַמְּאִירוֹת בְּתִמִּימוּת וּבְפְשִׁיטוּת גְּמוּרָה, לְמַעַן נָאִיר יָמֵינוּ בָּזֶה וּבַבָּא לָנֶצַח!

(עַל פִּי זֹאת הַתּוֹרָה בִּשַׁלַּח א')

נחלת

סַנְדְּלָר פָּשׁוּט?

סִפֵּר מוֹהֲרָא״שׁ
שֶׁשָּׁמַע מֵאֶחָד
מֵאֲנָשָׁיו שְׁלוֹמֵנוּ,
שֶׁנִּכְנַס פַּעַם
לַחֲנוּתוֹ שֶׁל סַנְדְּלָר מֵאֲנָשָׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהָיָה אִישׁ פָּשׁוּט מְאֹד אַךְ תָּמִים אֲמִתִּי, וּבְשָׁעַת תְּפִירַת הַנַּעֲלַיִם דִּבֵּר הַרְבֵּה עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהִתְלַהֲבוּת וּבְהִשְׁתּוֹקְקוּת גְּדוֹלָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁנִּכְנַס אֵלָיו לְתַקֵּן הַנַּעֲלַיִם מָצָאוֹ יוֹשֵׁב וְתוֹפֵר מְנַעֲלַיִם וְדָבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדִבֻּקוּת עֲצוּמָה וּמְשִׁתּוֹקֵק אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְכָל תְּפִירָה וּתְפִירָה נָגַע גְּנִיחָה עֲמֻקָּה: "אַי! רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם" וְכוּ', וְלֹא הִבְחִין בְּנִכְנָס שֶׁעָמַד וְהִמְתִּין זְמַן מָה, וְהִסְתַּכֵּל עָלָיו אֵיךְ שֶׁהַסַּנְדְּלָר מְלֻהָב מְאֹד וְהִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ, וּפִתְאוֹם הֵרִים הַסַּנְדְּלָר אֶת הָעֵינַיִם וְרוֹאֶה אוֹתוֹ עוֹמֵד שָׁם, עָנָה וְאָמַר לוֹ בְּתוֹךְ כְּדֵי דִּבּוּר: יֵשׁ לִי שְׁאֵלָה לִשְׁאֹל אֶתְכֶם, הֵיוֹת שֶׁיֵּשׁ לִי הִשְׁתּוֹקְקוּת גְּדוֹלָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ שֶׁאֲנִי מְתַקֵּן הַמִּנְעָלַיִם, הַאִם עָלַי לִרְחֹץ אֶת יָדַי? כִּי אֲנִי נוֹגֵעַ בִּנְעָלַיִם... וְהִתְפַּעֵל זֶה מֵאֲנָשָׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְאֹד מִשְּׁאֵלָה כָּזֹאת, סַנְדְּלָר פָּשׁוּט אֵין לוֹ דְּאָגוֹת אֲחֵרוֹת... רַק כֵּן"ל, וּמֵרֹב הִתְפַּעֲלוּתוֹ לֹא הָיָה לוֹ מַה לְהָשִׁיב לוֹ. וְאַחַר כָּךְ סִפֵּר זֹאת לְרַ' נַשָּׂקָה - נֶכֶד מוֹהֲרַנַ״תְ זַ״ל, וְהֵשִׁיב לוֹ, כִּי גַּם הוּא מָצָא אוֹתוֹ פַּעַם כָּךְ, וְשָׁאַל לוֹ אוֹתָהּ שְׁאֵלָה, וּמֵרֹב הִתְפַּעֲלוּת מִדְּבֵקוּת כָּזוֹ אֵצֶל סַנְדְּלָר פָּשׁוּט לֹא הָיָה לוֹ גַּם כֵּן מַה לְהָשִׁיב.

הַגָּאוֹן הָאֱלוֹקִי רַבִּי אַבְרָהָם ב"ר נַחְמָן זַ"ל אָמַר: דֶּער הַייליגֶער רַבִּי וועט אוֹיסְפִּירֶן זַיין זַאךְ מִיט דִּי בַּעֲלֵי בָּתִּים אוּן סוֹחֲרִים אַזוֹי שַׁיין וויִ מִיט דִּי עוֹבְדֵי ה' - רַבֵּנוּ זַ"ל יוֹצִיא מִכֹּחַ אֶל הַפֹּעַל עִנְיָנוֹ עִם הַבַּעֲלֵי בָּתִּים וְהַסּוֹחֲרִים כְּמוֹ עִם הָעוֹבְדֵי ה'.

(אֵילֶן הַחַיִּים פא, צא)

דיבור אחד

מִי שֶׁקָּשֶׁה לוֹ לִמְצֹא זְוּגוֹ, יֹאמַר בְּכַוָּנָה שִׁירַת הַיָּם (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת חִתּוּן, סִימָן א')
כְּשֶׁיִּשְׂרָאֵל אוֹמְרִים שִׁירַת הַיָּם, שִׂיחָה עוֹלָה עַל כָּל הַשִּׁירִים, אָז נִפְתָּחִים לְמַעְלָה הֵיכָלוֹת הַיְכָלוֹת כָּאֵלּוּ, אֲשֶׁר בִּזְכוּת זֶה נִשְׁמָעוֹת וְנִתְקַבְּלוֹת הַתְּפִלּוֹת וְכוּ' (זֹהַר הַקָּדוֹשׁ תְּרוּמָה קלא)

מכתב לשבת
ממכתבי מו"ר הרה"צ שליט"א
מהשנים הקודמות

נְקַיִּים "שַׁבָּת שִׁירָה" בְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ, יוֹם ו' עֶרֶב שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּשַׁלַּח שַׁבָּת שִׁירָה יב שְׁבָט ה'תשפ"ב

חַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְכָל טוּב סֶלָה יַגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הַגָּרִים בִּיבְנְאֶל עִיר בְּרֶסְלֶב, עִיר הַשִּׂמְחָה, וְדִי בְּכָל אֲתָר וַאֲתָר, הוי"ה עֲלֵיהֶם יַשְׁרֶה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַשַּׁבָּת קוֹרִין **פָּרָשַׁת בְּשַׁלַּח**, וְהִיא **שַׁבַּת שִׁירָה**, שַׁבָּת מֵעֵין חַג שְׁבִיעִי שֶׁל פֶּסַח שֶׁאָז נִקְרַע לָנוּ הַיָּם וְזָכוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְגִלּוּי אֱלֹקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּרָמָה גְּבוֹהָה מְאֹד עַד שֶׁכֻּלָּם הִצְבִּיעוּ וְאָמְרוּ "**זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹקֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ**", וְשָׁרוּ שִׁירָה וְאָמְרוּ זִמְרָה בְּהִתְלַהֲבוּת כָּזֹאת עַד שֶׁנִּשְׁאֲרָה לָנוּ הַשִּׁירָה לְדוֹרֵי דּוֹרוֹת.

וְתֵדְעוּ אַחַי וְרֵעַי הַיְקָרִים, שֶׁרַבֵּנוּ זַ"ל רוֹצֶה לְהָבִיא אוֹתָנוּ אֶל גְּלוּיִים אֵלּוּ, שֶׁנִּפְתַּח אֶת עֵינֵינוּ לְהִתְבּוֹנֵן בְּחַסְדֵי ה' שֶׁיֵּשׁ עָלֵינוּ בְּכָל עֵת, אֵיךְ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בּוֹקֵעַ לָנוּ אֶת הַיָּם, וּמַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל שׂוֹנְאֵינוּ, וּמַסְפִּיק לָנוּ כָּל צְרָכֵינוּ, הֵן בְּרוּחָנִיּוּת וְהֵן בְּגַשְׁמִיּוּת, בְּרִיאוּת אֵיתָנָה לָנוּ וְכָל בְּנֵי בֵּיתֵנוּ, זִוּוּגִים טוֹבִים לָנוּ וּלְבָנֵינוּ, פַּרְנָסָה בְּשֶׁפַע לְמַלֹּאות אֶת כָּל חֲסָרוֹנֵנוּ, אֲנַחְנוּ צְרִיכִין רַק לִפְתֹּחַ אֶת הַפֶּה שֶׁלָּנוּ וּלְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשֶׂה עִמָּנוּ בְּכָל עֵת, וְכָל מָה שֶּׁנּוֹסִיף לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וְלוֹמַר שִׁירָה, כֵּן יֶחְזַר וְיִשְׁפַּע עָלֵינוּ שֶׁפַע קֹדֶשׁ עַד בְּלִי דַּי, וְלֹא יֶחְסַר לָנוּ שׁוּם דָּבָר כְּלָל.

עַל כֵּן בּוֹאוּ וְנַתְחִיל הַתְחָלָה חֲדָשָׁה מְשַׁבַּת זֹאת לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַה', וּנְקַיֵּם "**שַׁבַּת שִׁירָה**" פְּשׁוּטוֹ כְּמַשְׁמָעוֹ, שֶׁנָּשִׁיר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּיַחַד עִם יוֹם הַשַּׁבָּת, וּכְמוֹ שֶׁאוֹמְרִים (בְּתִפְלַּת שַׁבָּת בַּבֹּקֶר) "**וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשַּׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת וְגוֹ'**", וְנָשִׁיר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל עֹצֶם מַתְּנַת יוֹם הַשַּׁבָּת, שֶׁמִּינֵיהּ מִתְבָּרְכִין כָּל שִׁיתָּא יוֹמִין (שֶׁמִּמֶּנּוּ מִתְבָּרְכִים כָּל הַשִּׁשֶּׁת יָמִים), וְעַל יְדֵי שִׁירַת וְשִׂמְחַת הַשַּׁבָּת יָשְׁפַּע עָלֵינוּ שֶׁפַע קֹדֶשׁ לְכָל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְנִזְכֶּה לִרְאוֹת בִּישׁוּעַת ה' בְּכָל עִנְיָן.

הַמְאַחֵל לָכֶם שַׁבָּת שָׁלוֹם וּמְבֹרָךְ.

יצחק שמואל הרצין ליעניץ

שו"ת בר סלב

מאת מוהרא"ש זי"ע

אֲנִי רוֹאָה אֶת הַדְּבָרִים הֲלֹא טוֹבִים שֶׁבִּי, וַאֲנִי מוּצָפֶת בִּרְגָשׁוֹת שְׁלִילִיִּים

שָׁלוֹם וּבְרָכָה לִכְבוֹד הָרַב הַמְּחַיֶּה אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּבִכְלָלָם אוֹתָנוּ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוֹדָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה בִּבְרִיאוּת אֵיתָנָה, לְזַכּוֹת עוֹד בַּמֶּה שֶׁיּוֹתֵר יְהוּדִים לָאוֹר הַנִּפְלָא שֶׁל רַבֵּנוּ.

אֲנִי מַרְגִּישָׁה מְאוֹד מְבֻלְבֶּלֶת וְלֹא יוֹדַעַת מֵאֵיפֹה לְהַתְחִיל: כָּל הַזְּמַן אֲנִי רוֹאָה אֶת מַה שֶּׁאֲנִי צְרִיכָה לְתַקֵּן וְאֶת הַדְּבָרִים הַלֹּא טוֹבִים שֶׁבִּי, וְהַרְבֵּה פְּעָמִים זֶה מַפִּיל אוֹתִי. אֲנִי מַתְחִילָה לְהִסְתַּבֵּךְ, וְאָז מְנַסָּה לִמְצֹא דֶּרֶךְ לְהֶחְלֵץ מֵהַתְּחוּשָׁה הַלֹּא טוֹבָה הַזֹּאת בְּאֶמְצָעוּת כָּל מִינֵי דְּרָכִים וְשִׁיטוֹת וְגַם בִּזְכוּת קְרִיאַת הַמְּכְתָּבִים וְהַסְּפָרִים שֶׁלָּכֶם. אֲנִי מְנַסָּה לוֹמַר לְעַצְמִי: "תַּעַזְבִי וְתִהְיִי בְּשִׂמְחָה", וּמִשְׁתַּדֶּלֶת לְבַקֵּשׁ עֶזְרָה מֵהַשֵּׁם, אֲבָל זֶה חוֹזֵר שׁוּב וְשׁוּב וַאֲנִי מַרְגִּישָׁה שֶׁצְּרִיכָה לְטַפֵּל בַּבְּעָיָה מֵהַשֹּׁרֶשׁ שֶׁלָּהּ.

אֲנִי לֹא מְבִינָה אֶת עַצְמִי, וְלֹא מַצְלִיחָה לַעֲזֹר לְעַצְמִי, וּמִסְתּוֹבֶבֶת עִם הַמּוֹן מוּעָקוֹת בַּלֵּב שֶׁלְּעִתִּים דַּי קְרוֹבוֹת חוֹזְרוֹת וְצָפוֹת תּוֹךְ כְּדֵי הַחַיִּים וּמַבְּגִּשִׁים עִם אֲנָשִׁים. אֲנִי לֹא יוֹדַעַת מַה לַּעֲשׂוֹת, כִּי הָעוֹלָם מַצִּיעַ כָּל כָּךְ הַרְבֵּה שִׁיטוֹת וּדְרָכִים לְהַגִּיעַ לְשָׁלוֹם פְּנִימִי. אֲנִי מְאוֹד מְבֻלְבֶּלֶת, וּמְנַסָּה לְלֶכֶת עִם הַדֶּרֶךְ שֶׁל הַצַּדִּיק וְלִרְאוֹת אֶת הַטּוֹב, לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה וּלְהִסְתַּכֵּל עַל עַצְמִי בְּעַיִן טוֹבָה, אֲבָל כָּל הַזְּמַן הַתְּחוּשָׁה הַלֹּא טוֹבָה חוֹזֶרֶת, וַאֲנִי מַרְגִּישָׁה מוּצֶפֶת בִּרְגָשׁוֹת שְׁלִילִיִּים.בֶּעָבָר הָלַכְתִּי לְטִפּוּל רִגְשִׁי שֶׁעָזַר לִי, אֲבָל כְּשֶׁרָאִיתִי שֶׁהָרַב לֹא כָּל כָּךְ מְמֻלְּץ לָלֶכֶת לְטִפּוּלִים, אֲנִי מְנַסָּה לַעֲזֹר לְעַצְמִי בְּאֶמְצָעוּת דִּבּוּר וְשִׂיחָה עִם הַשֵּׁם וּמִשְׁתַּדֶּלֶת לְנַתֵּב אֶת הַמַּחֲשָׁבוֹת שֶׁלִּי לְמַקּוֹמוֹת טוֹבִים. אֲנִי צְרִיכָה עֶזְרָה, כִּי אֲנִי רוֹצָה לִחְיוֹת חַיִּים שְׂמֵחִים וְאֲמִתִּיִּים וְלַעֲבֹד אֶת הַשֵּׁם בְּתָמִימוּת וּבְפְשִׁיטוּת. אֶשְׁמַח מְאוֹד לְעֶזְרַת הָרַב. כָּל טוּב!

תשובה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם א' לְסֵדֶר פִּנְחָס ט"ו תַּמּוּז הַתשע"ג

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תִּחְיֶ'

לְנָכוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבֵךְ.

רַבֵּנוּ זַ"ל נִשְׁלַח לְדוֹרוֹתֵינוּ אֵלּוּ לְהַצִּיל אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת וְהַיְרִידוֹת וְהַפְּגוּמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּלְהַרְאוֹת לָהֶם אֶת הַיְּפִי וְהַטּוֹב שֶׁבָּהֶם וְכוּ', כִּי יְסוֹד מוֹסָד בַּחַיִּים הוּא שֶׁאָדָם צָרִיךְ לָדוּן אֶת עַצְמוֹ תָּמִיד לְכַף זְכוּת, כַּמּוּבָא בִּדְבָרָיו זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן רפ"ב) שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל בְּנֵי אָדָם הֵן עַל גְּבָרִים וְהֵן עַל נָשִׁים וְכוּ', מִפְּנֵי שֶׁמְּאַבְּדִים אֶת הַבִּטָּחוֹן עַצְמִי וְלֹא יְכוֹלִים לִסְבֹּל אֶת עַצְמָם וְכוּ', וְשׁוֹבְרִים אֶת עַצְמָם בְּמוֹ יָדֵיהֶם וְכוּ', וְלֹא בְּחִנָּם שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְחַפֵּשׂ תָּמִיד אַחַר הַשָּׁלוֹם, וְעִקַּר הַשָּׁלוֹם - שֶׁיִּהְיֶה שָׁלוֹם בְּעַצְמוֹתָיו וּבְמַאֲרָעוֹתָיו, שֶׁתָּמִיד יֹאהַב אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְיֹאהַב אֶת עַצְמוֹ, וּכְכָל שֶׁאָדָם אוֹהֵב אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, יוֹתֵר הוּא אוֹהֵב אֶת עַצְמוֹ.

וְאָמַר רַבֵּנוּ זַ"ל (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן ס"א) כְּמוֹ שֶׁאָדָם צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ אֱמוּנָה בְּהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כָּךְ אָדָם צָרִיךְ שֶׁיִּהְיֶה לוֹ אֱמוּנָה בְּעַצְמוֹ. אָסוּר לִשְׁנֹא אֶת עַצְמוֹ, וּכְמוֹ שֶׁיֵּשׁ לָאו "לֹא תִשְׂנָא אֶת אָחִיךָ בִּלְבָבֶךָ", כְּמוֹ כֵן זֶה לָאו לִשְׁנֹא אֶת עַצְמוֹ, אַדְרַבָּה! אָדָם צָרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וְלִמְצֹא בְּעַצְמוֹ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, וּלְשַׂמֵּחַ אֶת עַצְמוֹ עִם כָּל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, כִּי כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל מָלֵא מִצְוֹות כְּרִמּוֹן, כְּמַאֲמָרָם זַ"ל (בְּרָכוֹת נ"ז.) עַל הַפָּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ד') "כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ" מַאי רַקָּתֵךְ? אֲפִלּוּ רֵיקָנִין שֶׁבָּךְ מְלֵאִים מִצְוֹת כָּרִמּוֹן. וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם לֹא מַחְדִּיר אֶת זֶה בְּתוֹךְ עַצְמוֹ, אֲזַי הוּא נַעֲשֶׂה בְּעָיָתִי וְכוּ' וְכוּ', כִּי כָּל הַבְּעָיוֹת שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם הֵן רַק מֵחֲמַת שֶׁלֹּא מוֹצֵא אֶת הַטּוֹב בְּעַצְמוֹ וְכוּ', וְתָמִיד חוֹשֵׁב שֶׁהוּא הֲכִי מְכֹעָר וְכוּ', הֲכִי לֹא מְצֻלָּח וְכוּ', וְשֶׁהוּא כְּשָׁלוֹן בַּחַיִּים וְכוּ', אֲבָל זֶה הַסַּמ"ךְ מֵ"ם שֶׁשּׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, כִּי כְּמוֹ שֶׁהוּא מַכְשִׁיל אֶת הָאָדָם בַּעֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת, וְשׁוֹבֵר אוֹתוֹ בְּרוּחָנִיּוּת וְכוּ', כֵּן הוּא מַכְשִׁיל אֶת הָאָדָם לִשְׁבֹּר אוֹתוֹ גַּם בְּגַשְׁמִיּוּת, הַיְנוּ שֶׁיִּסְבֹּל סֵבֶל נוֹרָאִי וְכוּ'.

כִּי עַל פִּי רֹב אָדָם שֶׁלֹּא מוֹצֵא אֶת הַטּוֹב בְּעַצְמוֹ וְכוּ', וּמִסְתַּכֵּל עַל עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא מִפְלֶצֶת וְכוּ', זֶה מַה שֶּׁשּׁוֹבֵר אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְנִכְנָס בְּתוֹךְ עַצְמוֹ וְכוּ', עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁקָּשֶׁה לָהֶם לָצֵאת מֵעַצְמָם, וְהֵם צְרִיכִים עֶזְרָה מֵהַזּוּלַת וְכוּ', וְלֹא כָּל פַּעַם הַזּוּלַת מַצְלִיחַ לְהוֹצִיא אוֹתָם מֵעַצְמָם, וְלָכֵן זָכִינוּ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁלַח לָנוּ בַּדּוֹר הַזֶּה אֶת רַבֵּנוּ זַ"ל שֶׁהוּא יְשׁוּעָתָם וּגְאֻלָּתָם שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, וְגִלָּה לָנוּ נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת מְאֹד, וְאָמַר (לִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק ב' סִימָן כ"ה) הַהִתְבּוֹדְדוּת הוּא מַעֲלָה עֶלְיוֹנָה וּגְדוֹלָה מִן הַכֹּל. דְּהַיְנוּ לִקְבֹּעַ לוֹ עַל כָּל פָּנִים שָׁעָה אוֹ יוֹתֵר לְהִתְבּוֹדֵד לְבַדּוֹ בְּאֵיזֶה חֶדֶר אוֹ בַּשָּׂדֶה, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ בִּטְעָנוֹת וַאֲמִתָּלָאוֹת בְּדִבְרֵי חֵן וְרִצּוּי וּפִיּוּס, לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁיְּקָרְבוֹ אֵלָיו לַעֲבוֹדָתוֹ בֶּאֱמֶת, וּתְפִלָּה וְשִׂיחָה זוֹ יִהְיֶה בַּלָּשׁוֹן שֶׁמְּדַבְּרִים בּוֹ וְכוּ'. וְהַנְהָגָה זוֹ הוּא גְּדוֹלָה בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא דֶּרֶךְ וְעֵצָה טוֹבָה מְאֹד לְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֹאת הִיא עֵצָה כְּלָלִית, שֶׁכּוֹלֵל הַכֹּל, כִּי עַל כָּל מַה שֶּׁיֶּחְסַר לוֹ בַּעֲבוֹדַת הַשֵּׁם, אוֹ אִם הוּא רָחוֹק לְגַמְרֵי מִכֹּל וָכֹל מֵעֲבוֹדָתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל הַכֹּל יְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ וִיבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַאֲפִלּוּ אִם לִפְעָמִים נִסְתַּתֵּם דְּבָרָיו, וְאֵינוֹ יָכוֹל לִפְתֹּחַ פִּיו לְדַבֵּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כְּלָל, אַף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעַצְמוֹ טוֹב מְאֹד, דְּהַיְנוּ הַהֶכְנָה שֶׁהוּא מוּכָן וְעוֹמֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְחָפֵץ וּמִשְׁתּוֹקֵק לְדַבֵּר, אַךְ שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל, זֶה בְּעַצְמוֹ גַּם כֵּן טוֹב מְאֹד, וְגַם יוּכַל לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׂיחָה וּתְפִלָּה מִזֶּה בְּעַצְמוֹ. וְעַל זֶה בְּעַצְמוֹ יִצְעַק וְיִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁנִּתְרַחֵק כָּל כָּךְ, עַד שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל אֲפִלּוּ לְדַבֵּר, וִיבַקֵּשׁ מֵאִתּוֹ יִתְבָּרַךְ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, שֶׁיְּחַמֹּל עָלָיו וְיִפְתַּח פִּיו, שֶׁיּוּכַל לְפָרֵשׁ שִׂיחָתוֹ לְפָנָיו.

> הֶרֹגַע שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא מֵעַצְמוֹ, וּכְבָר לֹא צָרִיךְ לִשְׁפֹּךְ אֶת הַלֵּב שֶׁלּוֹ לִבֶּן אָדָם, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְזֶה הִלְמּוּד הֶעָמֹק שֶׁמְּלַמֵּד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ זַ"ל

אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעֵר אֶת גֹּדֶל הָעִנְיָן הַזֶּה שֶׁאָדָם מַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁהוּא צָרִיךְ, שֶׁדָּבָר זֶה מוֹצִיא אֶת הָאָדָם מֵעַצְמוֹ וְכוּ', וְאָז אִם אָדָם חָזָק בֶּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיוֹדֵעַ וְעַד אֲשֶׁר אֵין בִּלְעֲדוֹ יִתְבָּרַךְ כְּלָל, וְהוּא נִמְצָא וְאֵין בִּלְעָדָיו נִמְצָא, אָז הוּא פּוֹתֵחַ אֶת הַפֶּה שֶׁלּוֹ וּמְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהָרַגַּע שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עַל יְדֵי זֶה הוּא יוֹצֵא מֵעַצְמוֹ, וּכְבָר לֹא צָרִיךְ לִשְׁפֹּךְ אֶת הַלֵּב שֶׁלּוֹ לְבֶן אָדָם, כִּי יֵשׁ לוֹ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְזֶה הַלִּמּוּד הֶעָמֹק שֶׁמְּלַמֵּד אוֹתָנוּ רַבֵּנוּ זַ"ל, אַשְׁרֵי מִי שֶׁשּׁוֹמֵעַ לוֹ.

עִקַּר מַה שֶּׁאַתְּ צְרִיכָה - תָּמִיד לְבַקֵּשׁ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל נְקֻדַּת הַשִּׂמְחָה, וְשֶׁהַתְּפִלָּה הַזּוֹ תָּמִיד תִּהְיֶה שִׁגּוּרָה בְּפִיךְ:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! זַכֵּנִי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וְאֶזְכֶּה לְהַרְגִּישׁ אֶת הַשִּׂמְחָה בְּאֹבֶר וְגִידַי וּבְכָל טִפֵּי דָּמַי, עַד שֶׁהַשִּׂמְחָה תַּגִּיעַ לְרַגְלַי, שֶׁאֶזְכֶּה לִרְקֹד בְּכָל יוֹם מֵרֹב שִׂמְחָה עַל גֹּדֶל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, שֶׁנִּבְרֵאתִי מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וַאֲנִי יְכוֹלָה לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתֶיךָ. אָנָּא אָבִי שֶׁבַּשָּׁמַיִם רַחֵם עָלַי וְהַרְחֵק מִמֶּנִּי אֶת הָעַצְבוּת וְהָעַצְלוּת, וְזַכֵּנִי לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם אֲחֵרִים מִשִּׂמְחָה, וְאֶזְכֶּה לְשַׂמֵּחַ אֶת אֲחֵרִים, וְעַל יְדֵי זֶה גַּם אֲנִי אֶזְכֶּה לִשְׂמֹחַ, וּבִזְכוּת הַשִּׂמְחָה אֶזְכֶּה לְהִכָּלֵל בְּךָ לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא אֵרָאֶה לִפְנֵי עֵינַי רַק אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַיֶּה וּמְהַוֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כֻּלָּהּ, וְזַכֵּנִי לֶאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזֻכֶּכֶת שֶׁאֶזְכֶּה לָדַעַת בִּידִיעָה בְּרוּרָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא וְאֵין בִּלְעָדֶיךָ נִמְצָא, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְחֹל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי, וְתַמְשִׁיךְ עָלַי שֶׁפַע שֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִבָּשָׂר וָדָם, אֶלָּא תְּפַרְנְסֵנִי מִיָּדְךָ הַמְּלֵאָה לְבַד, וְעוֹד אֶזְכֶּה לָתֵת צְדָקָה לְהַזּוּלַת, וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְאֶזְכֶּה לְהִכָּלֵל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סֶלָה.

חִזְקִי וְאִמְצִי מְאֹד וְשׂוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לִשְׁבֹּר אוֹתָךְ, וְאִם תִּלְכִּי בִּצְוָרָה זֶוּ כָּל הַחַיִּים שֶׁלָּךְ יִשְׁתַּנּוּ לְטוֹבָה.

הַמְאֻחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

לימודים חיים

תּוֹדָה!

אֻבְלוּ עַל מַטְבֵּעַ

כָּתוּב בַּגְּמָרָא, עַד הֵיכָן תַּכְלִית יְסוּרִים, מַה נֶּחֱשָׁב גַּם כֵּן לְיִסּוּרִים, שֶׁאָדָם מַכְנִיס יָדוֹ לַכִּיס, וּבְמָקוֹם לְהוֹצִיא מַטְבֵּעַ שֶׁל שֶׁקֶל הוּא הוֹצִיא מַטְבֵּעַ שֶׁל עֲשָׂרָה שְׁקָלִים, וְעַכְשָׁו הוּא צָרִיךְ עוֹד פַּעַם לְהַכְנִיס אֶת יָדוֹ וּלְהוֹצִיא מַטְבֵּעַ אַחֵר, זֶה גַּם כֵּן נִקְרָא יְסוּרִים. עַל יְדֵי דָּבָר זֶה שֶׁקָּרָה לְךָ - אַתָּה מִתְפַּטֵּר מִיְּסוּרִים יוֹתֵר גְּדוֹלִים, שֶׁמִּתְחַשְּׁבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁלֹּא יִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ לְיִסּוּרִים קָשִׁים, אֲזַי כְּךָ קָרָה לוֹ פַּעַם אַחַר פַּעַם שֶׁמַּכְנִיס יָדוֹ לְכִיס עָשֹׂר פְּעָמִים וְלֹא עוֹלֶה בְּיָדוֹ מְבֻקָּשׁוֹ, וּבְכָךְ הוּא נִצָּל, רַחֲמָנָא לִצְלָן, מִיְּסוּרִים קָשִׁים.

אִם כָּכָה - וְכִי אֵין אָנוּ צְרִיכִים לְהוֹדוֹת לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל דָּבָר כָּזֶה? שֶׁהֲרֵי אִם מִצַּד אֶחָד, דָּבָר כָּזֶה - שֶׁהֶחֱלִיף בֵּין הַמַּטְבְּעוֹת, נֶחֱשָׁב לְיִסּוּרִים, וְצָרִיךְ לְקַבְּלָם בְּאַהֲבָה, אֲזַי בְּוַדַּאי דָּבָר רִאשׁוֹן הוּא, שֶׁצָּרִיךְ לוֹמַר תּוֹדָה עַל הַיִּסּוּרִים הַקַּלִּים שֶׁהָלְכוּ שְׁחוֹסְכִים לוֹ יִסּוּרִים קָשִׁים. וְכֵן הוּא מִצַּד שֵׁנִי - נִתְאַר לְעַצְמֵנוּ שֶׁכִּיסוֹ מָלֵא בְּמַטְבְּעוֹת מִמִּינִים שׁוֹנִים, הוּא בְּדִיּוּק חָזַר מֵהַפָּצָה... וְהִנֵּה הוּא מַכְנִיס אֶת הַיָּד וּמַעֲלֶה בְּדִיּוּק אֶת הַמַּטְבֵּעַ שֶׁהָיָה צָרִיךְ, הַאִם אֵין זֶה דָּבָר רָאוּי לוֹמַר עָלָיו תּוֹדָה? שֶׁהֲרֵי רָאִינוּ שֶׁגַּם דָּבָר פָּעוּט זֶה, נֶחֱשָׁב כֵּן בְּעֵינֵי חַז"ל לְיִסּוּרִים, וְאִם כֵּן בְּשָׁעָה שֶׁכֵּן עוֹלֶה בְּיָדֵינוּ, לָמָּה לֹא נוֹדֶה גַּם עַל שֶׁעָלָה בְּיָדֵינוּ מִבָּקָשְׁנוּ.

זוֹ דִּגְמָא קְצָת קִיצוֹנִית, אֲבָל זֶה כָּל סֵדֶר הַחַיִּים תָּמִיד, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּכָל דָּבָר קָטָן אַף הַפָּעוּט מְאֹד, לוֹמַר - 'תּוֹדָה'.

וּמְיֻדָּד כְּשֶׁאוֹמְרִים תּוֹדָה מְבַקְּשִׁים גַּם הָלְאָה, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! עֲזֹר לִי שֶׁלֹּא אֶצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ לְיִסּוּרִים חַס וְשָׁלוֹם, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!, עֲזֹר לִי שֶׁאֶזְכֶּה לִהְיוֹת 'עֶרְלִיכֶע אִיד' - אִישׁ כָּשֵׁר. זֶה נִקְרָא חַיִּים, שֶׁאָדָם חַי עִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

לֹא לְהַפְסִיק

הַתּוֹרָה מְסַפֶּרֶת שֶׁלִּפְנֵי שֶׁנִּקְרַע יַם סוּף הַצַּדִּיקִים שֶׁבֵּינֵיהֶם הֶאֱמִינוּ בְּמֹשֶׁה רַבֵּנוּ, אֲבָל הָיוּ כָּאֵלּוּ שֶׁאָמְרוּ בְּחֻצְפָּה לְמֹשֶׁה רַבֵּנוּ - "הַמִּבְּלִי אֵין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוּת בַּמִּדְבָּר". הַשְּׁאֵלָה הַגְּדוֹלָה הִיא - הֲרֵי עַם יִשְׂרָאֵל רָאוּ נִסִּים נִגְלִים כְּשֶׁיָּצְאוּ מִמִּצְרַיִם, מַה קָּרָה פֹּה? אֵיךְ בְּתוֹךְ פָּחוֹת מִשָּׁבוּעַ מֵאָז שֶׁרָאוּ נִסִּים וְנִפְלָאוֹת, כְּבָר בָּאוּ שׁוּב לְנַסָּיוֹן כָּזֶה?

אֶלָּא הָעִנְיָן הוּא - שֶׁאָדָם שָׁזָכָה לִישׁוּעָה, מִיָּד הוּא צָרִיךְ לְהוֹדוֹת בְּכָל לִבּוֹ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: "תּוֹדָה לְךָ ה' עַל כָּל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמִּי, כָּךְ וְכָךְ, שֶׁהָיִיתִי בְּצָרָה כָּזוֹ וְכָזוֹ, וְהוֹשַׁעְתָּ אוֹתִי", לֹא לְהַפְסִיק לְהוֹדוֹת, וְלֹא לְהַפְסִיק לְבַקֵּשׁ הָלְאָה: "רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם! אַתָּה הוֹצֵאתָ אוֹתָנוּ מִמִּצְרַיִם עִם נִסִּים, אֲנַחְנוּ לֹא מַפְסִיקִים לְהוֹדוֹת עַל כָּל פְּרָט מַמָּשׁ, עַל הַדָּם עַל הַצְפַרְדֵּעַ עַל הַכִּנִּים וְעַל הֶעָרֹב, אָנוּ לֹא מַפְסִיקִים לְהוֹדוֹת, וּמְבַקְּשִׁים הָלְאָה... הַאִם מִישֶׁהוּ הִבְטִיחַ שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל לֹא יַגִּיעוּ עוֹד פַּעַם לְצָרָה כָּזוֹ? אֲמָנָם הֵם קִוּוּ שֶׁלֹּא תִּהְיֶה עוֹד גָּלוּת, אֲבָל בַּמְּצִיאוּת רָאִינוּ שֶׁהָיוּ אַרְבַּע גָּלֻיּוֹת, חוּץ מִגָּלוּת מִצְרַיִם.

אֲבָל הַחֶשְׁבּוֹן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא: בֹּא נִשְׁמַע אֶת הַכָּרַת הַטּוֹב, שֶׁאַתָּה מַכִּיר שֶׁרַק אֲנִי הִצַּלְתִּי אוֹתְךָ, וְאֵיךְ? עַל יְדֵי שֶׁמְּשַׁבְּחִים וּמוֹדִים. זֶהוּ כְּלָל גָּדוֹל בִּתְפִלָּה, רַבֵּנוּ זַ"ל אוֹמֵר בְּלִקּוּטֵי מוֹהֲרַ"ן חֵלֶק א' סִימָן ב', שֶׁהַחֶרֶב שֶׁל הַתְּפִלָּה יֵשׁ לָהּ שְׁנֵי פִּיּוֹת, מִצַּד אֶחָד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וּמִצַּד שֵׁנִי תְּפִלָּה וּבַקָּשָׁה עַל הָלְאָה - שֶׁאֵינוֹ מִתְיָאֵשׁ וּמַמְשִׁיךְ לְבַקֵּשׁ, וְעַל כָּל דָּבָר, קָטָן אוֹ גָּדוֹל, הוּא נוֹתֵן תּוֹדָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁלֹּא יִהְיֶה דָּבָר שֶׁקָּטָן בְּעֵינָיו לָתֵת עָלָיו תּוֹדָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

(אשי ישראל שיחה מפרשת בשלח תשע"ט)

בֵּץ עַל הַמְּאֹזְנַיִם

צַדִּיק קָדוֹשׁ הָיָה רַבִּי אַבְרָהָם קַאלִיסְקֶער זי"ע, וְרַבֵּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִפְלִיג בְּשִׁבְחוֹ; סִפּוּרִים רַבִּים כְּבָר סִפְּרוּ עַל פּוֹעֲלָיו הַמְּפֻלָּאִים, אַךְ לֹא רַבִּים יוֹדְעִים עַל אָבִיו שֶׁל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, וְעַל כֵּן נָסוֹב סִפּוּרֵנוּ.

שְׁמוֹ שֶׁל אָבִיו הָיָה רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר, וְהוּא הָיָה יְהוּדִי פָּשׁוּט מְאֹד, אַךְ הוּא הִרְבָּה מְאֹד בְּלִמּוּד הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ. דַּרְכּוֹ הָיְתָה לִגְרֹס הַרְבֵּה זֹהַר לִלֹּא הֶבְנָה, מִתּוֹךְ הַתְמָדָה גְּדוֹלָה.

בְּנוֹסָף, רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר הָיָה רָגִיל לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה צְדָקָה עִם עֲנִיִּים, וּבְכָדֵי לֹא לְבַיֵּשׁ אֶת הָעֲנִיִּים - לֹא הָיָה הוֹלֵךְ הוּא בְּעַצְמוֹ לְבֵיתָם כְּדֵי לִתֵּן אֶת הַצְּדָקָה, אֶלָּא הָיָה שׁוֹלֵחַ אֵיזֶה נַעַר בְּתוֹר 'שְׁלִיחַ מִצְוָה' שֶׁלּוֹ, וּמִמֶּנּוּ לֹא הָיוּ מִתְבַּיְּשִׁים הָעֲנִיִּים לְקַבֵּל אֶת הַצְּדָקָה, וּבְכָךְ זָכָה לְקַיֵּם מִצְוַת צְדָקָה בְּהִדּוּר רַב.

בְּאֶחָד מִיְּמֵי הַחֹרֶף הַקָּשִׁים, נִקְרְעוּ נְעָלָיו שֶׁל הַנַּעַר הַשְּׁלִיחַ, וְהוּא לֹא הָיָה יָכוֹל לֵילֵךְ בְּשְׁלִיחוּת רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר אֶל הָעֲנִיִּים... כְּשֶׁרָאָה רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר שֶׁמַּחֲמַת זֶה הוּא נִמְנָע מִלֵּילֵךְ כְּדַרְכּוֹ, תֵּכֶף וּמִיָּד קָנָה לוֹ נַעֲלַיִם חֲדָשׁוֹת וַחֲזָקוֹת מֵיָּחֻדוֹת לְחֹרֶף, כְּדֵי שֶׁיּוּכַל לְהַלֵּךְ בָּהֶם אֲפִלּוּ בְּתוֹךְ הַבּוֹץ שֶׁל הַחֹרֶף.

אֶלָּא שֶׁשּׁוּב סֵרַב הַנַּעַר לֵילֵךְ בְּשְׁלִיחוּת רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר... מַדּוּעַ? כִּי חָשַׁשׁ שֶׁמָּא יִטְּנְפוּ הַנַּעֲלַיִם הַחֲדָשׁוֹת מֵחֲמַת הַבּוֹץ... רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר הֵחֵל לְשַׁכְנְעוֹ שֶׁיּוּאִיל וְיֵסְכִּים - אַךְ לִלֹּא הוֹעִיל, וְהַנַּעַר נוֹתַר בְּשֶׁלּוֹ...

כָּאמוּר, מִדַּת הַצְּדָקָה וְהַחֶסֶד בָּעֲרָה בּוֹ בְּרַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר, וְהוּא אָמַר לַנַּעַר: **"אַרְכִּיב אוֹתְךָ עַל כְּתֵפַי, וּבְסָמוּךְ לְבָתֵּי הָעֲנִיִּים אוֹרִיד אוֹתְךָ, וְאָז תֵּלֵךְ מַמָּשׁ מְעַט רַק לְפֶתַח הַבַּיִת, וְתִתֵּן הַצְּדָקָה, וְאָשׁוּב לְהַרְכִּיבְךָ עַל כְּתֵפַי"**... וְאָכֵן כָּךְ עָשׂוּ.

אַחַר יָמִים וְשָׁנִים, הִגִּיעַ רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר לְעֵת גְּבוּרוֹת, וְהִגִּיעַ זְמַנּוֹ לֵילֵךְ כְּדַרְכּוֹ כָּל הָאָרֶץ. טֶרֶם פְּטִירָתוֹ, סִכֵּם עִם בְּנוֹ הָרַב הַקָּדוֹשׁ רַבִּי אַבְרָהָם מִקַּאלִיסְק זי"ע, שֶׁיָּבוֹא אֵלָיו מִן הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן כְּדֵי לְסַפֵּר לוֹ מַה נַּעֲשָׂה בְּדִינוֹ לְמַעְלָה בַּשָּׁמַיִם...

וְאָכֵן, זְמַן־מָה אַחַר פְּטִירָתוֹ, נִתְרָאָה אֵלָיו אָבִיו רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר, וְכָךְ סִפֵּר לוֹ: **"בְּנִי הַיָּקָר, הָיוּ לִי הַרְבֵּה זְכֻיּוֹת, אַךְ גַּם הַרְבֵּה עֲוֹנוֹת... הַכַּף הָיְתָה שְׁקוּלָה, וְהָיָה לִי צַעַר גָּדוֹל מְאֹד שֶׁזֶּה לֹא נוֹטֶה לִזְכוּת... לְפֶתַע, הֵבִיאוּ אֶת הַנַּעַר הָרָכוּב עַל כְּתֵפַי לְבוּשׁ בַּנַּעֲלַיִם הַחֲדָשׁוֹת שֶׁקָּנִיתִי לוֹ יַחַד עִם הַבּוֹץ שֶׁהָיָה עֲלֵיהֶן מֵחֲמַת הַהֲלִיכָה, וְהִנִּיחוּ אֶת כָּל זֶה בְּכַף הַמְּאֹזְנַיִם שֶׁל הַזְּכוּת, וְנִפְסַק דִּינִי לִזְכוּת, וְהִכְנִיסוּנִי לְגַן-עֵדֶן!"...**

הַמְשִׁיךְ רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר בְּסִפּוּרוֹ מִן הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן: **"כְּשֶׁנִּכְנַסְתִּי לְגַן-עֵדֶן, שְׁאָלוּנִי בְּאֵיזֶה לִמּוּד אֲנִי רוֹצֶה לַעֲסֹק בְּגַן-עֵדֶן, וְעָנִיתִי שֶׁבִּימֵי חַיַּי לָמַדְתִּי הַרְבֵּה זֹהַר, וְגַם עַתָּה אֲנִי מְבַקֵּשׁ לִלְמֹד זֹהַר... וְאָכֵן, הִתְחַלְתִּי לִלְמֹד הַרְבֵּה זֹהַר, אַךְ פִּתְאוֹם שָׂמְתִּי לֵב שֶׁהַצַּדִּיקִים מְסָבִיב שׂוֹחֲקִים מִמֶּנִּי, וְשָׁאַלְתִּי אוֹתָם מַדּוּעַ הֵם שׂוֹחֲקִים, וְעָנוּ לִי מֵחֲמַת שֶׁנִּפְכַּר אֵיךְ שֶׁאֵינֶנִּי מֵבִין שׁוּם דָּבָר מֵהַלִּמּוּד שֶׁלִּי, וַאֲפִלּוּ אֵינֶנִּי קוֹרֵא אֶת הַמִּלִּים כַּהֶגֶן... אָז בִּקַּשְׁתִּי אֵיזֶה רַב שֶׁיְּלַמֵּד אוֹתִי, וְלָכֵן הֵבִיאוּ אֵלַי אֶת רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ לְלַמְּדֵנִי אֶת דִּבְרֵי הַזֹּהַר הַקָּדוֹשׁ"...**

הָעוֹלֶה מִן הַמַּעֲשֶׂה הַנּוֹרָא לְעוּבְדָּא וּלְמַעֲשֶׂה: רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת לְמוּד, סְעִיף ח): **"כָּל מַה שֶּׁלָּמַד אָדָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהָיָה נִמְנָע אֲצִלּוֹ לַעֲמֹד עַל אֲמִתַּת כַּוָּנַת הַלִּמּוּד בִּשְׁלֵמוּת, יִזְכֶּה לְהָבִין עַל אֲמִתָּתָהּ בָּעוֹלָם הַבָּא"**; וְלָכֵן אָדָם צָרִיךְ לְהַרְבּוֹת מְאֹד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה - אֲפִלּוּ לִלֹּא הֶבְנָה, כִּי לָעָתִיד יְלַמְּדוּ אוֹתוֹ הַכֹּל, וּכְכָל שֶׁיִּזְכֶּה לַחֲטוֹף יוֹתֵר בְּזֶה הָעוֹלָם - כֵּן יְלַמְּדוּ אוֹתוֹ יוֹתֵר בָּעוֹלָם הַבָּא, וְאָנוּ רוֹאִים מֵהַסִּפּוּר, שֶׁזָּכָה רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר לֹא רַק 'שֶׁיְּלַמְּדוּ' אוֹתוֹ, אֶלָּא שֶׁרַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּעַצְמוֹ יְלַמֵּד אוֹתוֹ! דָּבָר נוֹסָף שֶׁלָּמְדִים מִן הַסִּפּוּר הוּא גֹּדֶל מַעֲלַת צְדָקָה וָחֶסֶד, שֶׁמַּמְטָה אֶת הַכַּף לְטוֹב, וְזֶה אֲשֶׁר זָכָה אֶת רַבִּי אֱלֶכְסַנְדֶּר לְהִכָּנֵס לְגַן-עֵדֶן... אַשְׁרֵי הַזּוֹכֶה לִהְיוֹת חָזָק בִּשְׁנֵי דְּבָרִים אֵלּוּ - לִמּוּד הַתּוֹרָה וּצְדָקָה וָחֶסֶד, וְאָז טוֹב לוֹ בָּזֶה וּבָבָא לָנֶצַח!

(מתוך "בתוך הנחל" ספר שמות תשמ"ג)

סיפור לשבת

למשפחה!

אֲשִׁירָה לַה'

(שְׁמוֹת טו, א)

נוֹתֵן כֹּחַ לְתִפְלָה

אִם אָדָם מוֹדֶה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, עַל יְדֵי זֶה רוֹאֶה שֶׁיֵּשׁ לוֹ כֹּחַ לִפְעֹל בִּתְפִלָּתוֹ, וְזֶה נוֹתֵן לוֹ כֹּחַ לְהִתְפַּלֵּל הֲלָאָה, כִּי הַסַּמָ"ךְ מ"ם אוֹרֵב עַל כָּל אֶחָד מְאֹד מְאֹד לִשְׁבֹּר אוֹתוֹ: "מַה לְּךָ לְהִתְפַּלֵּל כִּי הֵלֹא לֹא שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ וְכוּ', וְלֹא עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנְךָ וְכוּ', וְלָרִיק יְגִיעֲךָ" וְכוּ', אֲבָל בָּזֶה שֶׁמּוֹדֶה עַל הַחֲסָדִים וְהָרַחֲמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, **בָּזֶה מִתְחַזֵּק לִבּוֹ וְרוֹאֶה שֶׁבֶּאֱמֶת הוּא יָכוֹל לִפְעֹל אֵצֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן הוּא מַמְשִׁיךְ לְהִתְפַּלֵּל**, וְזוֹ שְׁלֵמוּת הַתְּפִלָּה, שֶׁמְּצַד אֶחָד צְרִיכִים לָתֵת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּמִצַּד שֵׁנִי לְהַמְשִׁיךְ לְבַקֵּשׁ וְלֹא לַעֲזֹב אֶת עַצְמוֹ כָּרֵגַע.

מוֹצִיא אֶת הַמְּרִירוּת

בֶּאֱמֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה עִם הָאָדָם נִסִּים נִגְלִים וְנִסִּים נִסְתָּרִים בְּכָל עֵת, אֲבָל הָאָדָם אֵינוֹ מְסֻגָּל לְקַלֵּט אוֹתָם, וּמִזֶּה בָּא שֶׁסּוֹבֵל כָּל כָּךְ הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְהוֹלֵךְ כָּל כָּךְ מְמֹרְמָר, **אֲבָל אִם הָיָה נוֹתֵן תָּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל כָּל חֶסֶד וְחֶסֶד - הָיָה מִתְרַחֵב לִבּוֹ וְאַף פַּעַם לֹא הָיוּ לוֹ קְשָׁיוֹת עָלָיו יִתְבָּרַךְ, וְסוֹף כָּל סוֹף רוֹאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.**

הַסּוֹד שֶׁל הַצַּדִּיקִים

זֶה הַסּוֹד שֶׁל הַצַּדִּיקִים, אֵיךְ שֶׁעָבְרוּ אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, הוּא עַל יְדֵי שֶׁנָּתְנוּ תָּמִיד תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְיָדְעוּ שֶׁאֵין שׁוּם עֵצָה אַחֶרֶת בָּזֶה הָעוֹלָם אֶלָּא לִחְיוֹת עִם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבֵּחַ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חִנָּם שֶׁעוֹשֶׂה **וְעַל יְדֵי זֶה מַצְלִיחִים מְאֹד.**

(לִקּוּטֵי הֲלָכוֹת נַחֲלוֹת הַלֵּכָה ד', שִׂיחוֹת מוֹהֲרַא"שׁ י"א, עֶרֶךְ תּוֹדָה וְהוֹדָאָה)

לזכר עולם יהיה צדיק
לזכרו הטהור של עט"ר מוהרא"ש זי"ע
שמסר נפשו למען נדע מרבינו הקדוש ועצותיו הנפלאות,
וקירב רבבות אלפי ישראל לאור האמונה הקדושה
לרגל יומא דהילולא קדישא - י"ז שבט

להצלחת
ישיבת היכל הקודש
תפארת בניהו בית אל

לזכות
ידידיה אשר ויצחק
עזרא בני אסתר נוגה
לזיווג הגון

לזכות ולרפואת
ר' **שלמה ברוך**
בן **רבקה** ה"ו

לקבלת הגליון באימייל מדי שבוע: **1@מוהראש.ישראל**

להשתתפות בזכות הגדולה בהדפסת והפצת הגיליון
בהעברה בנקאית: ע"ש "ידידי עיר ברסלב"
בנק מרכנתיל, סניף: 725 מספר חשבון: 26437
בנדרים פלוס: קופת "ידידי עיר ברסלב"
לציין בהערה: **עבור גיליון בהיכלו**